

n.m

GEDEPUTEERDE STATEN

provincie **HOLLAND** **ZUID**

DIRECTIE WATER EN MILIEU
afdeling Lucht, Veiligheid en
Geluid

Dyflex Polymers BV
Postbus 358
3340 AJ HENDRIK-IDO-AMBACHT

CONTACTPERSOON

DOORKIESNUMMER

E-MAIL

ONS KENMERK
DWM/182594

UW KENMERK
-

BIJLAGEN
div.

DATUM

PROVINCIEHUIS
Zuid-Hollandplein 1
Postbus 90602
2509 LP Den Haag

TELEFOON
070 - 441 72 95
FAX
070 - 441 78 26
WEBSITE
www.pzh.nl

BESLUIT van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland van 18 augustus 2000

Onderwerp aanvraag

Op 13 augustus 1999 hebben wij van Dyflex Polymers BV (hierna te noemen Dyflex) te Hendrik-Ido-Ambacht een aanvraag ontvangen om een vergunning ingevolge artikel 8.4, eerste lid van de Wet milieubeheer (Wm), voor de verandering van de inrichting, mede strekkende tot vervanging van eerder verleende vergunningen (revisievergunning).

De vergunningaanvraag betreft het bedrijf gelegen aan de Nijverheidsweg 35 te Hendrik-Ido-Ambacht, kadastraal bekend gemeente Hendrik-Ido-Ambacht, sectie FR, nummers 699, 700, 701, 711 en 727.

Het bedrijf produceert maximaal 50.000 ton per jaar oplosmiddelvrije en watergedragen polymeren.

Volgens het Inrichtingen- en vergunningenbesluit behorende bij de Wet milieubeheer valt het bedrijf daarmee onder categorie 4.3 onder a13; het vervaardigen, bewerken of verwerken van synthetische organische polymeren ten aanzien van een capaciteit van 50 ton per jaar of meer.

Aanleiding aanvraag

Op 29 april 1993 is door ons college aan Dyflex een oprichtingsvergunning ingevolge de Hinderwet (Hw) en de Wet inzake de luchtverontreiniging (Wlv) (thans Wet milieubeheer) verleend.

Ten opzichte hiervan wil het bedrijf een aantal veranderingen doorvoeren.

Het veranderen van de inrichting heeft betrekking op uitbreiding van de productiecapaciteit tot maximaal 50.000 ton per jaar (was 10.000 ton per jaar).

De consequenties hiervan zijn: uitbreiding van de technische installaties, grotere opslag grond- en hulpstoffen en producten, uitbreiding in- en extern transport en uitbreiding van de werktijden (24 uur per dag, 7 dagen per week).

Tram 1 en 9 en bus 18, 67,
88 en 90 stoppen
bij het provinciehuis.
Vanaf station Den Haag CS
is het tien minuten lopen.
De parkeerruimte voor
auto's is beperkt.

Relatie met andere regelgeving

Vanwege de uitbreiding van de productiecapaciteit neemt ook het volume van de lozing van het afvalwater toe. Hiertoe is gelijktijdig een vergunningaanvraag ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren ingediend bij het zuiveringsschap Hollandse Eilanden en Waarden als een geïntegreerd onderdeel van onderhavige aanvraag.

De bevoegdheid tot het beschikken op de vergunningaanvraag ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren ligt bij het zuiveringsschap Hollandse Eilanden en Waarden.

Aanvullende informatie

Op 7 oktober 1999 hebben wij Dyflex schriftelijk medegedeeld dat de in de vergunningaanvraag opgenomen gegevens ten aanzien van geur en geluid onvoldoende waren voor de beoordeling van de aanvraag en de voorbereiding van de beschikking.

Naar aanleiding hiervan heeft Dyflex ons gewijzigde/aanvullende informatie toegezonden.

Procedure

Op de behandeling van de aanvraag is de normale procedure conform Afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing.

Conform artikel 8.28 en artikel 14.1, tweede lid van de Wet milieubeheer zijn wij gehouden tot een gecoördineerde behandeling van de aanvragen Wet milieubeheer en Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

Als wettelijke adviseurs zijn bij de procedure betrokken:

- de regionale inspecteur van de Inspectie Milieuhygiëne Zuid-West;
- Burgemeester en Wethouders van Hendrik-Ido-Ambacht.

Als betrokken overheidsorganen zijn bij de procedure, anders dan als wettelijke adviseur, betrokken:

- Burgemeester en Wethouders van Alblasterdam;
- zuiveringsschap Hollandse Eilanden en Waarden te Dordrecht.

Wij zijn er hierbij van uitgegaan dat in redelijkheid niet is te verwachten dat de invloed van de belasting van het milieu veroorzaakt door de inrichting zich in andere dan genoemde gemeenten zal doen gevoelen.

Vanwege ons verzoek om aanvullende informatie is de uiterlijke termijn waarbinnen de procedure dient te zijn afgerond, conform artikel 4:15 van de Awb, opgeschort.

Ter voldoening aan het bepaalde in hoofdstuk 13 van de Wet milieubeheer juncto Afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht heeft de vergunningaanvraag met de bijbehorende stukken, alsmede het ontwerp-besluit voor een ieder ter inzage gelegen.

Toetsingskader

Ten aanzien van de meeste relevante vormen van milieubelasting veroorzaakt door het bedrijf hebben wij het volgende overwogen.

Luchtverontreiniging

Geur

Stankbeleid

De afgelopen jaren is het stankbeleid in ontwikkeling geweest. De 'Nota Stankbeleid' (1992) van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) heeft in de Tweede Kamer tot discussie en uiteindelijk tot amendering van de nota geleid. Naar aanleiding van dit amendement heeft de minister de 'Herziene Nota Stankbeleid' (1994) gepresenteerd. Na discussie in de Tweede Kamer is in de brief van 30 juni 1995 het stankbeleid door de minister aan alle betrokken bevoegde organen als volgt samengevat.

1. Als er geen hinder is, zijn maatregelen niet nodig.
2. Als er wel hinder is, worden maatregelen op basis van het ALARA-principe afgeleid.
3. De mate van hinder kan onder andere bepaald worden via een belevingsonderzoek, hinderenquête, klachtenregistratie, etcetera.
4. De mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegde bestuursorgaan.

Het beleid van de provincie Zuid-Holland zoals opgenomen in de nota 'Uitvoering Stankbeleid, Plan van Aanpak' van augustus 1995 is hiervan de uitwerking. In dit plan wordt aangegeven welke stappen worden doorlopen indien er sprake is van hinder. Allereerst worden de stankbronnen geïnventariseerd. Vervolgens worden de emissies gekwantificeerd. Ten slotte wordt aangegeven welke maatregelen er mogelijk zijn tegen welke kosten en welke maatregelen redelijkerwijs haalbaar zijn (ALARA).

In januari 1996 is ten behoeve van de vergunningverlening vorenstaand stankbeleid in de NeR (Nederlandse emissierichtlijnen) verder vormgegeven: paragraaf 1.3.4 'Beperking van geurhinder', paragraaf 3.5 'Geur in Bijzondere Regelingen' en paragraaf T-1.3.4 'Systematische bepaling van het acceptabel hinderniveau, Hindersystematiek geur'. Deze hindersystematiek is een hulpmiddel voor het op een afgewogen wijze behandelen van het aspect geurhinder in de praktijk ten behoeve van het bevoegd gezag. Volgens de hindersystematiek dient allereerst nagegaan te worden of een bedrijf geurrelevant is. Zo ja, dan dient het acceptabel hinderniveau te worden vastgesteld. Aspecten die hierbij een rol spelen zijn: de omgeving van het bedrijf, de aard en de beleving van de geur, mogelijke emissies, technische en financiële consequenties van mogelijke maatregelen, etcetera. De resultante van dit uitgebreide afwegingsproces wordt door de minister in haar brief van 30 juni 1995 het acceptabel hinderniveau genoemd.

Geuremissie bij Dyflex

Dyflex vervaardigt oplosmiddelvrije en watergedragen polymeren. In het productieproces worden de monomeren acrylzuur, methylmetacrylaat, styreen, butylacrylaat en ethylacrylaat als grondstoffen gebruikt. Vaststaat dat deze monomeren geurhinder kunnen veroorzaken. Met name ethylacrylaat heeft een zeer lage geurdrempel van $0,0006 \text{ mg/m}^3$, hetgeen betekent dat het vrijkomen van slechts een zeer kleine hoeveelheid ethylacrylaat aanleiding kan geven tot geurhinder tot op tientallen of honderden meters afstand.

Uit het vorenstaande kan geconcludeerd worden dat Dyflex een geurrelevant bedrijf is. Dit beeld wordt bevestigd door het klachtenpatroon van het bedrijf.

In verband met het voornemen van Dyflex om de productie van polymeren uit te breiden van 10.000 naar 50.000 ton per jaar hebben wij Dyflex verzocht een 'Plan van Aanpak' te voegen bij de vergunningaanvraag. Aan dit verzoek heeft Dyflex voldaan.

Het 'Plan van Aanpak geurklachten door acrylaatemissie, augustus 1999' richt zich in eerste instantie op de aanpak van de emissie van ethylacrylaat, omdat deze stof een zeer lage geurdrempel heeft en daarmee zeer kritisch is. Op ons verzoek heeft Dyflex bij brief aangegeven dat de maatregelen genoemd in het 'Plan van Aanpak' tevens van toepassing zijn op acrylzuur, methylmetacrylaat, styreen en butylacrylaat.

In genoemd plan is een kwalitatieve opsomming gegeven van mogelijke geurbronnen en een beschrijving van maatregelen die in het verleden zijn getroffen om de geuroverlast in te perken. Voorts wordt aangegeven dat een duidelijk overzicht van geurhinderklachten, gerelateerd aan oorzaken ontbreekt en dat het optreden van geurhinderklachten voor een groot deel lijkt samen te hangen met het optreden van incidentele handelingen.

Getracht zal worden om door middel van procedurele en technische maatregelen het optreden van incidenten te voorkomen dan wel uit te sluiten.

Procedurele maatregelen hebben blijkens het plan van aanpak betrekking op het verder verbeteren van procedures ter beheersing van incidenten en optreden van emissies.

De technische maatregelen die Dyflex voornemens is te treffen staan beschreven in paragraaf 4.2 van genoemd Plan.

Acceptabel hinderniveau

Blijkens onze klachtenregistratie hebben wij zowel over het jaar 1998 als over het jaar 1999 dertien klachten ontvangen, die volgens de indieners betrekking hadden op stank veroorzaakt door Dyflex.

Uit de registratie en de bezoekrapporten blijkt dat een deel van deze klachten is terug te voeren op het gebruik van ethylacrylaat.

Van de overige incidenteel optredende geurhinder is niet duidelijk welke oorzaken daaraan ten grondslag liggen.

De veronderstelling van Dyflex dat het optreden van geurhinder voor een groot deel lijkt samen te hangen met het optreden van incidentele handelingen, achten wij niet onaannemelijk. Dit betekent dat de door Dyflex voorgenomen technische en procedurele maatregelen vooralsnog terecht gericht zijn op het voorkomen van incidentele emissies.

De in paragraaf 4.2 van het plan van aanpak omschreven technische maatregelen hebben wij in de voorschriften 2.1 tot en met 2.4 als voorwaarden aan de vergunning verbonden.

Vooralsnog mag naar onze mening worden aangenomen dat deze maatregelen invloed hebben op het terugdringen van de geurhinder.

De vraag of hiermee de geurhinder wordt voorkomen dan wel in voldoende mate wordt beperkt, kunnen wij echter op grond van de ons ter beschikking staande gegevens thans niet bevestigend beantwoorden. Dit houdt verband met een naar onze mening belangrijke geurbron, te weten, geuremissie via ruimteventilatie, waarvan nog onvoldoende bekend is hoe hoog de geuremissie is en of er effectieve maatregelen zijn die ook technisch en economisch haalbaar zijn.

Dat ook Dyflex dit probleem onderkent blijkt uit het in het plan van aanpak aangekondigde onderzoek naar de mogelijkheden en technische en economische haalbaarheid van het gebruik van actief koolfilters op de emissiepunten van de ruimteventilatie.

Juist omdat hier ook sprake is van een aanzienlijke uitbreiding, achten wij het van belang dat eerst dit onderzoek wordt verricht, voordat wij het acceptabel hinder-niveau vaststellen.

Dit betekent dat wij in voorschrift 2.5 Dyflex verplichten binnen vier maanden na het in werking treden van deze vergunning ter goedkeuring aan ons een onderzoeksrapport over te leggen waarin aangegeven wordt:

1. de geuremissie van de ruimteventilatoren (vastgesteld met metingen/berekeningen in g.e./m³);
2. de technische en economische haalbaarheid van actief koolfilters of andere geurreducerende maatregelen;
3. het effect van de onderzochte maatregelen op de geuremissie.

Indien uit het onderzoek blijkt dat het nemen van geurreducerende maatregelen noodzakelijk én effectief is, dient Dyflex in het rapport aan te geven binnen welke termijn deze maatregel(en) worden uitgevoerd. Indien Dyflex van mening is dat (een deel van) die te nemen maatregelen, op basis van ALARA, onredelijk (is) zijn, dient dit te worden gemotiveerd.

Na goedkeuring van het rapport door ons maakt het rapport deel uit van de vergunning en dienen de maatregelen conform de rapportage te worden uitgevoerd.

Onze goedkeuring van het onderzoeksrapport impliceert in dit geval tevens het vaststellen van het acceptabel hinderniveau.

Ons besluit tot goedkeuring zal overeenkomstig de bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht worden gepubliceerd.

Koolwaterstoffen

Het optreden van lekverliezen bij pompen, afsluiters, flenzen, etcetera is aanleiding geweest om in het kader van het project KWS2000 als zekere maatregel het opstellen en uitvoeren van een programma van intensieve controle en onderhoud bij diffuse bronnen op te nemen. Aangezien Dyflex hieromtrent in de aanvraag niets heeft vermeld hebben wij in voorschrift 2.6 opgenomen dat het bedrijf hiertoe een meetprogramma moet opzetten en de resultaten daarvan aan ons rapporteert. Dit rapport kan aanleiding zijn het bedrijf te verzoeken een beheersplan diffuse emissies op te stellen.

Stikstofoxiden-emissies (NO_x) afkomstig van stookinstallaties en thermische verwarmingsinstallatie

Bij het bedrijf staan twee stookinstallaties (een stoomketel en een thermische olieverwarmingsinstallatie) opgesteld. De ketel van 3 MW valt onder het Besluit Emissie-Eisen Stookinstallaties Milieubeheer A (Stb. 1993, nr. 580). Op deze ketel zijn de regels uit genoemd besluit rechtstreeks van toepassing. Dat betekent voor deze ketel dat de NO_x-emissie-eis 100 mg/Nm³ is.

Voor de ketel van 0,69 MW is het Besluit typekeuring verwarmingstoestellen luchtverontreinigingen stikstofoxiden (Stb. 1995, nr. 344) van toepassing.

De thermische verwarmingsinstallatie valt niet onder vorengenoemde besluiten. De NO_x-emissies hiervan mogen niet hoger zijn dan 200 mg/Nm³ (conform de NeR, klasse gA4).

Aangezien de NeR geen specifieke meetvoorschriften voor NO_x bevat hebben wij in voorschrift 2.8 de meetvoorschriften uit het hiervoor genoemde Besluit Emissie-Eisen Stookinstallaties Milieubeheer A hierop van toepassing verklaard.

De noodstroomaggregaat valt niet onder vorengenoemde besluiten. Vanwege het beperkte gebruik wordt voor deze installatie geen NO_x-emissie-eis in de vergunning opgenomen.

Geluid

Saneringsprogramma en MTG-besluit

Dyflex is gevestigd op het industrieterrein 'Antoniapolder' te Hendrik-Ido-Ambacht. Rondom dit industrieterrein is ingevolge artikel 53 juncto 57 van de Wet geluidshinder (Wgh) op 19 april 1991 bij Koninklijk Besluit (kenmerk: 91.003611) een zone vastgesteld. Volgens het zonebesluit zijn er binnen de zone woningen aanwezig met een geluidsbelasting van meer dan 55 dB(A). Voor deze woningen hebben wij bij besluit van 24 december 1996 (met kenmerk DWM/130363) een saneringsprogramma ingevolge artikel 71 van de Wgh vastgesteld. Het saneringsprogramma bevat tevens een voorstel aan de Minister van VROM voor de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting (MTG) voor de woningen na de uitvoering van de saneringsmaatregelen. Dit voorstel is in het besluit van de Minister van VROM, van 17 februari 1999 met kenmerk MBG 97106302/576 vastgelegd. Een aantal saneringswoningen met een MTG-waarde van 55 dB(A) liggen in de invloedssfeer van Dyflex.

Aangevraagde bedrijfssituatie

Blijkens de aanvraag is Dyflex voornemens de productie te verhogen. Dit houdt in dat er sprake is van een toename van transportbewegingen en uitbreiding van werktijden. Voor wat betreft geluid onderscheidt de toekomstige bedrijfsstoestand zich met name van de huidige door het in werking zijn van geluidsproducerende installaties zoals koelingen en ventilatoren gedurende de nachtperiode. Aan de achterzijde van de fabriekshal op het dak van de pompkamers staan vier koeltorens opgesteld. In de normale bedrijfssituatie zijn alle koeltorens volcontinu in bedrijf.

Het laden en lossen vindt blijkens de aanvraag voornamelijk op het achterterrein plaats. Bij het laden en lossen van bulk wordt gebruikgemaakt van pompen die in een drietal pompkamers opgesteld staan. De toegangsdeur naar de pompkamer staat hierbij op een kier. Voor het laden en lossen van de overige vrachtwagens wordt een dieselheftruck ingezet.

Toetsingskader

Ten behoeve van de aanvraag is door ingenieurs- en architectenbureau Haskoning een akoestisch onderzoek uitgevoerd (rapportnummer G1249.A0/R011/PG/Mn, d.d. 14 januari 2000). Ter beoordeling van het akoestisch onderzoek is door de provincie Zuid-Holland een zonebewakingsmodel van het gehele industrieterrein 'Aan de Noord' opgesteld. De bedrijfsgegevens van de toekomstige situatie zijn aan dit zonebewakingsmodel toegevoegd en de geluidsbijdrage van de inrichting aan de totale geluidsbelasting van het industrieterrein is bepaald en getoetst op de in het zonebewakingsmodel opgenomen MTG-punten en zonebewakingspunten. Hierbij zij opgemerkt dat als gevolg van een actualisatie van het zonebewakingsmodel, er voor de dagperiode sprake is van een toename van de bijdrage van Dyflex aan de geluidsbelasting ten opzichte van de vigerende vergunning; een verruiming van de vergunning op dit punt achten wij noodzakelijk.

Uit het zonebewakingsmodel blijkt verder dat de geluidsbijdrage van de nachtperiode aan de geluidsbelasting maatgevend is en dat geluidsreducerende maatregelen noodzakelijk zijn om aan de gestelde grenswaarde te kunnen voldoen.

Maatregelen

In onze brief van 7 oktober 1999 (DWM/177133) hebben wij aangegeven dat er geen extra geluidsruijnte in de geluidzone beschikbaar is en dat de voorgenomen uitbreiding zal moeten plaatsvinden binnen de randvoorwaarden zoals vastgelegd in de vigerende vergunning. Met name de bijdrage ter plaatse van de woningen aan de Veersedijk is kritisch. Uit de aanvraag blijkt dat met name de koeltorens verantwoordelijk mogen worden geacht voor de overschrijding. Uit het bij de aanvraag behorend akoestisch rapport blijkt dat de geluidsbelasting door het toepassen van voorzieningen kan worden gereduceerd tot het niveau behorende bij de huidige toestand. Hiertoe dienen de koeltorens met 6dB(A) te worden gereduceerd. Volgens de aanvraag kan deze reductie onder meer worden bereikt door het vervangen van de bestaande ventilatie-units in alle koeltorens, het monteren van geluiddempende drijvers in de koeltorens en het aanbrengen van diffusors. Met het treffen van deze maatregelen zal de geluidsbelasting op het meest kritische rekenpunt 311 bij de woningen Veersedijk 34 tot en met 38 teruggebracht worden tot een etmaalwaarde van 44 dB(A). Echter, uit informatie van de leverancier van de koeltorens is gebleken dat, vanwege het voorkomen van drukverlies in het koelsysteem, het treffen van maatregelen problematisch wordt geacht. Wij achten daarom een akoestisch onderzoek na oplevering wenselijk. Indien de minimaal benodigde reductie in de praktijk niet wordt gerealiseerd zijn aanvullende maatregelen noodzakelijk, zoals bedrijfsduurbepcrking, frequentieomvorming of vervanging van één of meerdere koeltorens. In dit verband merken wij op dat met de uitbreiding van de productiecapaciteit pas een aanvang kan worden genomen, nadat de benodigde geluidsreductie is bereikt.

Toetsing

Uit het akoestisch onderzoek blijkt dat de bijdrage van de inrichting in de nieuwe bedrijfssituatie op de zone gering is en dat hiermee de grenswaarde op de zonegrens in acht genomen wordt. Bij de niet tot de inrichting behorende woning aan de Nijverheidsweg op het industrieterrein wordt zowel het reeds vergunde equivalente geluidsniveau (L_{Aeq}) als het maximale geluidsniveau (L_{max}) overschreden. Het maximale niveau ter plaatse wordt bepaald door de heftruck op het buitenterrein. Maatregelen ter reductie blijken niet mogelijk. Aangezien deze woning op het gezoneerde industrieterrein is gelegen is verruiming van de geluidsbelasting op deze woning mogelijk.

Veiligheid

Bij Dyflex wordt met gevaarlijke stoffen gewerkt. De opslag hiervan dient te voldoen aan speciale richtlijnen die hiervoor zijn opgesteld. De organische peroxiden moeten worden opgeslagen conform CPR 3. De overige gevaarlijke stoffen dienen te worden opgeslagen conform CPR 15-1 en CPR 15-2 (zie voorschriften 4.1 en 4.2). De bovengrondse tanks voor de opslag van loog en dieselolie moeten voldoen aan de richtlijnen uit CPR 9-6. De overige bovengrondse tanks (in pandig in tankparken) moeten voldoen aan CPR 9-2, voor wat betreft de constructie, onderhoud en keuring, plus aanvullende eisen en voorzieningen, zie voorschriften 4.5 tot en met 4.7.

Ten aanzien van de bodembescherming gelden de richtlijnen uit de Nederlandse Richtlijnen Bodembescherming zoals genoemd onder Bodem.

Bodem

Het bodembeschermingsbeleid richt zich op het voorkomen van grond- en grondwaterverontreiniging, als gevolg van opslag en gebruik van bodembedreigende stoffen, door het treffen van bodembeschermende voorzieningen. Mocht ondanks de bodembeschermende voorzieningen, toch een bodemverontreiniging ontstaan of dreigen te ontstaan, dan dient het bedrijf adequate maatregelen te nemen om die verontreiniging, of de dreiging daarvan, ongedaan te maken.

Het risico van bodemverontreiniging wordt geminimaliseerd door:

- aan de hand van een bodemrisicoanalyse vast te stellen of de (geplande) voorzieningen ter voorkoming van bodemverontreiniging voldoende zijn. De bodemrisicoanalyse en het vaststellen van het beschermingsniveau van de (geplande) bodembeschermende voorzieningen dienen overeenkomstig de Nederlandse Richtlijnen Bodembescherming (NRB) die in september 1997 zijn gepubliceerd, te worden bepaald. Doelstelling van de NRB is dat de bodembeschermende voorzieningen aan het hoogste beschermingsniveau moeten voldoen: bodemrisicocategorie A - een verwaarloosbaar risico (zie voorschrift 5.1). Hieraan wordt in ieder geval voldaan indien de emissierisicoscore 1 is. In de aanvraag is geen risicoanalyse opgenomen. Door middel van voorschrift 5.2 wordt dit alsnog geëist. Mocht uit de analyse blijken dat de bestaande bodembeschermende voorzieningen onvoldoende zijn, dan dient vervolgens een plan van aanpak te worden ingediend waarin opgenomen de (aanvullende) bodembeschermende maatregelen die getroffen moeten worden (én wanneer) teneinde een verwaarloosbaar risico te verkrijgen (bodemrisicocategorie A). Indien Dyflex vindt dat die te nemen maatregelen op basis van ALARA, als bedoeld in artikel 8.11, derde lid van de Wet milieubeheer, onredelijk zijn, moet dit in het plan worden gemotiveerd. Daarbij moet tevens worden aangegeven welke maatregelen dan wel redelijk zijn. Dit plan behoeft onze goedkeuring. Zie voorschrift 5.3;
- van de bodem op de locaties waar volgens de NRB een risico op bodemverontreiniging bestaat, ter plaatse de zogenaamde nulsituatie vast te leggen. Dat is de kwaliteit van de bodem zoals die op dat moment is. Deze vastgestelde kwaliteit dient als referentiewaarde. Indien op enig moment in de toekomst blijkt dat ten opzichte van de vastgelegde referentiewaarde de bodemkwaliteit als gevolg van bedrijfsactiviteiten is verslechterd, dient deze 'nieuwe' verontreiniging in beginsel te worden gesaneerd (zie voorschriften 5.5 tot en met 5.8). Verder is in het besluit een bepaling opgenomen dat de voorschriften 5.7 en 5.8 nog twaalf maanden van kracht blijven nadat de vergunning haar gelding heeft verloren. Artikel 8.16, lid c van de Wet milieubeheer biedt hiervoor de mogelijkheid. Dit is gedaan om na intrekking van de vergunning (bijvoorbeeld bij bedrijfsbeëindiging) een eventuele ontstane grond- en grondwaterverontreiniging nog in het kader van deze vergunning te saneren;
- bodemverontreinigingen ontstaan door calamiteiten en andere ongewone voorvallen direct te laten opruimen. Voor deze situaties geldt hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer. De hierin opgenomen bepalingen hebben een rechtstreekse werking.

Afvalpreventie (waaronder begrepen afvalwater), energie- en waterbesparing
Ten aanzien van afvalpreventie, energie- en waterbesparing dienen, in zijn algemeenheid, die maatregelen te worden uitgevoerd die redelijkerwijs van een bedrijf verwacht mogen worden (het ALARA-beginsel, artikel 8.11, lid 3 van de Wm).

Ten aanzien van de praktische invulling daarvan hanteren wij de Leidraad 'Afval- en emissiepreventie', uitgave 1996 van Infomil en de circulaire 'Energie in de milieuvergunning, uitgave 1999 van Infomil'.

In de aanvraag is opgegeven de jaarlijkse hoeveelheden afgevoerd afval (bedrijfsafvalwater en gevaarlijk afvalwater en afvalwater), de hoeveelheid gebruikte energie (gas en elektriciteit) en de hoeveelheid verbruikt water.

Verder blijkt uit de aanvraag dat het afvalwater waarmee de reactoreenheden (van de watergedragen polymeren), wordt gereinigd, zodanig wordt behandeld dat het residu wordt verwerkt als gereed product en het gereinigde afvalwater intern hergebruikt wordt. Andere preventie- en besparingsmaatregelen worden niet genoemd.

Volgens de genoemde publicaties zijn de jaarlijkse ge- en verbruikcijfers van genoemde items, ondanks genoemde maatregel, dermate hoog (zeker wanneer geëxtrapoleerd wordt naar de maximale productiecapaciteit), dat het gerechtvaardigd is een onderzoek te verlangen naar preventie- en besparingsmaatregelen. De preventie- of besparingsmaatregelen die voortvloeien uit dit onderzoek, die voldoen aan de Stand der Techniek/ALARA-beginsel dienen te worden gerealiseerd. Ten aanzien van de onderzoeksmethodiek, de rapportage en de wijze van beoordeling hanteren wij de Leidraad 'Afval- en emissiepreventie in de milieuvergunning' uitgave Infomil of een gelijkwaardige methodiek (zie voorschrift 6.1).

Afvalwaterlozingen in het openbaar riool

Per 1 maart 1996 is in werking getreden de ministeriële regeling 'Lozingsvoorschriften Milieubeheer'. In deze regeling zijn opgenomen de voorschriften die aan een Wet milieubeheervergunning moeten worden verbonden ten aanzien van het brengen van bedrijfsafvalwater in het openbaar riool. Deze voorschriften, de zogenaamde vangnetbepalingen, zijn doelvoorschriften en dienen ter bescherming van:

- de goede werking van de riolering;
- de goede verwerking van het rioolslib;
- de goede werking van de rioolwaterzuiveringsinstallatie;
- het oppervlaktewater.

Echter in deze situatie is er sprake van een Wvo-vergunningaanvraag, waarin de laatste twee items zijn geregeld. Dat betekent dat onderhavige vergunning alleen betrekking heeft op de bescherming van de riolering en de goede verwerking van het rioolslib. Dit is in voorschrift 8 geëffectueerd.

Milieujaarsverslag

Door de uitbreiding van de productiecapaciteit tot 50.000 ton per jaar valt Dyflex onder de milieuverslagplicht.

Op 1 januari 1999 is het Besluit milieuverslaglegging (Staatsblad 655, 1998) in werking getreden. Als gevolg hiervan zijn ruim 300 inrichtingen jaarlijks verplicht zowel een overheidsverslag als een publieksverslag op te stellen.

Een overheidsverslag moet jaarlijks uiterlijk op 1 april aan het vergunningverlenend gezag worden gezonden. Het publieksverslag moet jaarlijks uiterlijk op 1 juli aan het 'publiek' beschikbaar worden gesteld.

Het overheidsverslag komt in de plaats van een aantal uiteenlopende verslagverplichtingen die bedrijven tot voor kort hadden. Deze afzonderlijke verslagverplichtingen worden voortaan gebundeld in één overheidsverslag.

In bijlage II van het Besluit wordt een opsomming gegeven van onderwerpen die in het overheidsverslag behandeld moeten worden. Deze bijlage kan worden beschouwd als basislijst waarin alle mogelijk relevante onderwerpen waarover dient te worden gerapporteerd, staan vermeld.

Deze bijlage is bij ministeriële regeling nader uitgewerkt.

Daartoe is op 14 december 1998 de Uitvoeringsregeling milieoverslaglegging verschenen. Hierin worden zestien voor het overheidsverslag te gebruiken modellen vastgesteld. In deze modellen wordt nader aangegeven welke gegevens op welke wijze in het overheidsverslag moeten worden gerapporteerd.

Dyflex valt onder categorie-omschrijving 7 van het Besluit milieoverslaglegging. Volgens de Uitvoeringsregeling is op deze categorie van inrichtingen model 5 (rubber- en kunststofverwerkende industrie) van toepassing.

Het jaar 2000 is het eerste jaar, waarover door Dyflex een overheids- en publieksverslag zal worden opgesteld. Voor Dyflex zal bij het opstellen van het overheidsverslag gebruik kunnen worden gemaakt van model 5.

Het overheidsverslag dat jaarlijks moet worden ingediend bundelt de diverse rapportageverplichtingen.

Adviezen en bedenkingen

Tijdens de termijn van de terinzagelegging zijn adviezen en bedenkingen ingediend. (Overigens is tijdens de termijn geen verzoek binnengekomen om een openbare gedachtewisseling.)

- A. T. [REDACTED] en P. [REDACTED]
1. Door de productieverhoging van 10.000 naar 50.000 ton/jaar worden de gevolgen bij een ramp voor milieu en omgeving vergroot.
 2. Gevreesd wordt voor geluidsoverlast door ventilatoren en koeltorens.
 3. Gevreesd wordt voor stankoverlast door bepaalde chemische stoffen die tevens schadelijk zijn voor de gezondheid.
 4. In de aanvraag wordt de ligging van de huizen niet vermeld.
 5. Zijn de tanks voorzien van een dampretourleiding ten behoeve van het laden?
 6. Moeten de maatregelen genoemd in het plan van aanpak om geuremissies te voorkomen, dat bij de aanvraag is gevoegd, voordat de nieuwe vergunning verleend wordt reeds zijn uitgevoerd.
 7. Voldoet de vergunning aan het ALARA-beginsel zoals vastgesteld door VROM?
 8. Is het wenselijk dat per dag 10 m³ stikstof wordt geëmitteerd?
 9. Regelmatig worden er geuremissies waargenomen. Deze zijn niet incidenteel zoals het geurrapport stelt.
 10. Wanneer komt er een milieuklachtentelefoon?
- B. **Burgemeester en Wethouders van Hendrik-Ido-Ambacht**
11. In het akoestisch onderzoek staat dat in de nachtperiode vrachtauto's niet worden meegeteld, terwijl in de aanvraag staat vermeld dat vrachtauto's incidenteel ook in de avond- en de nachtperiode geladen en gelost kunnen worden.

12. Aangevraagd wordt vergunning voor het vervaardigen van oplosmiddelvrije en watergedragen polymeren. Tevens wordt gesteld dat er geen relevante emissies naar de lucht zijn. Echter uit de aanvraag blijkt dat er wel oplosmiddelen aanwezig zijn in het bedrijf. Uit de aanvraag blijkt niet waarvoor deze oplosmiddelen nodig zijn en wat de emissies daarvan zijn naar de lucht.
13. In de ontwerp-beschikking staat dat de opslag van oplosmiddelen dient te voldoen aan de CPR 15-1 of CPR 15-2. Uit de aanvraag blijkt dat gebouw 1 is opgebouwd uit een staalconstructie. Hiermee kan niet worden voldaan aan de in de CPR genoemde eis van 30 dan wel 60 minuten brandwerendheid, met als gevolg grote risico's voor mens en milieu.
14. Uit de aanvraag blijkt dat er gebruikt wordt gemaakt van toluen. Toluen is slecht voor de gezondheid. Uit de aanvraag blijkt niet op welke wijze toluen wordt opgeslagen, wat de emissies en wat de gevolgen voor de omgeving zijn.
15. Uit de aanvraag blijkt dat er diverse koelsystemen aanwezig zijn. Verzocht wordt na te gaan of er kans bestaat op een legionellabesmetting.
16. In de aanvraag ontbreken de emissies als gevolg van het 'ademen' van de opslagtanks.
17. Vanwege de beperkte opvangcapaciteit van de gemeentelijke riolering ter plaatse bestaat de mogelijkheid dat in geval van calamiteiten verontreinigd bluswater niet kan worden afgevoerd. De kans bestaat dat dit verontreinigd bluswater in het oppervlaktewater komt. Welke mogelijkheden zijn er om het bluswater op het bedrijf op te vangen?
18. In de ontwerp-beschikking als ook in de aanvraag staat niets over een noodzakelijk aanvalsplan of een bedrijfsnoodplan. Tevens wordt er niet gesproken over bedrijfshulpverleners en EHBO-ers. Gelet op de aard en omvang (24-uurs-organisatie) van de activiteiten van Dyflex is het ontbreken van eisen ten aanzien daarvan opmerkelijk. Verder wordt afgevraagd of met de uitbreiding van de capaciteit ook de capaciteit van de blusmiddelen nog voldoende is.
19. In de aanvraag wordt gesproken over het persen van kurkblokken in een gedeelte van de loods aan de Nijverheidsweg 25. Echter dit staat niet op de situatieschets aangegeven. Op deze wijze behoort de activiteit niet tot Dyflex. Verder wordt er in de aanvraag en ontwerp-beschikking geen aandacht besteed aan voorschriften.
20. In de aanvraag ontbreekt of de tanks (eventueel gecompartmenteerd) in een opvangbak zijn geplaatst.
21. De zogenaamde UN-nummers en de GEVI-codes van de stoffen ontbreken in de aanvraag. Deze zijn relevant voor een bedrijfsnoodplan.
22. Door de Milieudienst Zuid-Holland Zuid zijn de afgelopen jaren diverse klachten geregistreerd welke zijn veroorzaakt door Dyflex.
23. Het plan van aanpak voor het beperken van geurhinder richt zich alleen op ethylacrylaat, terwijl stoffen als acrylzuur, styreen en dergelijke ook geurhinder kunnen veroorzaken.
24. Bezwaarlijk wordt gevonden dat het plan van geuraanpak in eerste instantie uitgaat van het beheersen van incidenten en pas daarna van het voorkomen van geurverspreiding. Deze werkwijze laat de omgeving in onzekerheid.
25. In de ontwerp-beschikking wordt niet gesproken over het vaststellen van geurcontouren en hedonische waarden.

C. Dyflex Polymers BV

26. Bezwaar wordt gemaakt tegen voorschrift 4.4 uit de ontwerp-beschikking. In dit voorschrift wordt verwezen naar de richtlijn CPR 9-2. In voorwaarde 3.2.2.1 van deze richtlijn staat dat ten aanzien van de onderlinge situatie van de tanks de afstand van twee tanks niet kleiner dan 5 m mag zijn. De feitelijke afstand tussen deze tanks bedraagt echter minimaal 1,5 m. Deze situatie was reeds vergund in de vergunning uit 1993.

Naar aanleiding van de ingebrachte adviezen en bedenkingen merken wij het volgende op.

Ad 1

Vanwege de productieverhoging zal het gebruik en opslag van gevaarlijke stoffen vergroot worden. In absolute zin kunnen daardoor de gevolgen bij een ramp voor omgeving en milieu worden vergroot. Echter door het treffen van preventieve (ter voorkoming) en repressieve (ter bestrijding) maatregelen, zoals opgenomen in de vergunning, zijn wij van mening dat de kans dat een ramp ontstaat met risico's voor milieu en omgeving tot een aanvaardbaar minimum is beperkt.

Ad 2

Uit het bij de aanvraag behorend akoestisch rapport blijkt dat de geluidsbelasting door het toepassen van de geluidreducerende maatregelen, aan onder andere de ventilatoren van de koeltorens, ten opzichte van de bestaande situatie, niet zal toenemen. Met het treffen van deze maatregelen zal de geluidsbelasting bij de woningen op de Veersedijk niet meer bedragen dan een acceptabel geachte etmaalwaarde van 44 dB(A).

De bijdrage van Dyflex op de zone is gering en de hoogste toelaatbare geluidsbelasting op de zonegrens en bij de (MTG-)woningen wordt in acht genomen. Met de uitbreiding van de productiecapaciteit kan overigens pas een aanvang worden genomen, nadat de benodigde geluidsreducerende maatregelen zijn getroffen.

Ad 3

De stoffen die geëmitteerd worden en geurhinder veroorzaken zijn acrylzuur, methylmetacrylaat, styreen, butylacrylaat en ethylacrylaat. Dit zijn dampvormige organische stoffen (koolwaterstoffen -KWS).

In zijn algemeenheid geldt dat ten aanzien van emissies naar de lucht de NeR (Nederlandse emissie Richtlijnen) van toepassing is. De NeR deelt op basis van gevaaraspecten stoffen in klassen in. Per klasse gelden maximale concentraties die door het bedrijf geëmitteerd mogen worden. Deze waarden zijn bepaald met inachtneming van acceptabele concentraties van die stoffen op waarneemniveau buiten de grenzen van het bedrijf. De emissie-eisen hebben betrekking op continue emissies. Bijvoorbeeld voor ethylacrylaat is dat 20 mg/Nm³. Uit de aanvraag valt af te leiden dat er geen continue emissies plaatsvinden omdat de productie gesloten plaatsvindt. Dat betekent dat er geen NeR-eisen van toepassing zijn.

Daarnaast vinden er diffuse emissies plaats als gevolg van lekkages, incidenten, adem- en verladingsemissies en dergelijke. In de aanvraag en vergunning is aangegeven welke maatregelen genomen worden ten aanzien van het verder terugdringen van deze emissies. Dit zijn de maatregelen die in het kader van de geurhinderbestrijding zijn en worden genomen. Blijft over een restemissie die ons inziens minimaal is.

ONS KENMERK
DWM/182594
PAGINA 13/31

Resumerend gaat het bij Dyflex om emissies in kleine hoeveelheden die bovendien over het algemeen incidenteel van aard zijn. Dat bedoelde stoffen toch waarneembaar zijn ligt aan het feit dat deze stoffen een zeer lage geurdrempel hebben. Bijvoorbeeld ethylacrylaat heeft een zeer lage geurdrempel van 0,0006 mg/m³. Deze stof is waarneembaar in zeer lage concentraties. De concentraties echter waarbij deze stof op waarniveau schadelijk is, ligt gezien het vorenstaande, mede doordat er in buitenlucht ook nog verdunning optreedt, aanzienlijk hoger. Op waarniveau buiten de grenzen van het bedrijf kan deze stof dus in hogere concentraties voorkomen dan de geurdrempel, echter, gezien het vorenstaande in zeer lage concentraties.

Overigens wordt nog bekeken of de emissies in het kader van geurhinderbestrijding nog verder naar beneden kunnen. Zie voorschrift 2.5.

Ad 4

In de aanvraag ontbrak aanvankelijk de situatieschets van de omgeving van Dyflex. Later is deze alsnog bij de aanvraag gevoegd. Op deze situatieschets staat de aaneenliggende woonbebouwing aangegeven.

Ad 5

Uit de aanvraag blijkt dat het lossen van de monomeren en oplosmiddelen uit tankwagens geschiedt onder dampretour.

Ad 6

Het plan van aanpak behoort bij de aanvraag en de aanvraag maakt deel uit van de vergunning. Dat betekent dat alle maatregelen genoemd in het plan van aanpak, de aanvraag en de vergunning direct bij het van kracht worden van de vergunning, bij toepassing van de vergunde activiteiten, dienen te zijn uitgevoerd. Overigens geldt voor een aantal maatregelen eerst een onderzoeksplicht (zie voorschriften 2.5 en 2.6). Uitvoering hangt af van de uitkomsten van het onderzoek.

Ad 7

ALARA staat voor *as low as reasonably achievable*. Het ALARA-beginsel is vastgelegd in de Wet milieubeheer, onder artikel 8:11, lid 3. Hierin staat dat de vergunning de grootst mogelijke bescherming moet bieden tegen de gevolgen van de nadelige gevolgen die het bedrijf voor het milieu kan veroorzaken, tenzij dat redelijkerwijs niet kan worden gevegd. Bij het verlenen van de vergunning zijn wij hieraan gehouden.

Wij zijn van mening dat de maatregelen die in de vergunning zijn opgenomen ter bescherming van het milieu aan dit ALARA-beginsel voldoen. In de considerans zijn onze overwegingen daaromtrent gemotiveerd.

Ad 8

De lucht bestaat voor zo'n 80% uit stikstof. Het emitteren van 10 m³ stikstof per dag zal niet leiden tot ongewenste situaties. Stikstof is een inert gas (het reageert in deze vorm niet met andere stoffen) en is in deze situatie ongevaarlijk.

Ad 9

Deze opmerking nemen wij voor kennisgeving aan. Het gestelde heeft niet geleid tot het heroverwegen van de beslissing op de aanvraag, omdat wij bij de beslissing op de aanvraag reeds ervan zijn uitgegaan dat (een deel van) de klachten over geurhinder gegrond zijn.

Wij zijn van mening dat alle maatregelen genoemd in het plan van aanpak dienen te worden uitgevoerd, inclusief onderzoek naar maatregelen ter bestrijding van de geuremissie via de ruimteventilatie.

Ad 10

De milieuklachtentelefoon bij Dyflex bestaat sinds 1999. Uiteraard kan, indien er geurklachten zijn, te allen tijde contact met Dyflex worden opgenomen. Daarnaast bestaat er sinds lange tijd bij de provincie ook een milieutelefoon ten behoeve van onder meer het melden van geurklachten. Het telefoonnummer is (070) 441 61 11.

Ad 11

Tabel 2 op bladzijde 8 van het akoestisch rapport bevat de bedrijfsduur van de relevante geluidsbronnen in de huidige bedrijfssituatie. Dyflex is voornemens de productie ten opzichte van de huidige situatie te verhogen. Dit houdt in dat er sprake is van een toename van transportbewegingen en uitbreiding van de werktijden. Volgens de aangevraagde bedrijfssituatie zullen incidenteel in de avond- en nachtperiode vrachtwagens met een vorkheftruck geladen en gelost worden. Tabel 1 op bladzijde 7 bevat de bedrijfsduur van de relevante geluidsbronnen voor de aangevraagde toekomstige bedrijfssituatie. In het akoestisch onderzoek wordt voor de vrachtwagens voor de avondperiode en de nachtperiode een bedrijfsduur van respectievelijk 0,24% en 0,12% toegepast. Van een tegenstelling tussen het beschrijvende deel van het geluidsrapport en het akoestisch onderzoek is naar onze mening geen sprake.

Ad 12

Uit de aanvraag blijkt dat oplosmiddelen (aceton, toluen en xyleen) worden gebruikt voor het schoonmaken van de reactoren. Toluen wordt tevens gebruikt als bindmiddel voor het ontwateren. Deze oplosmiddelen worden opgeslagen in emballage en in tanks. Dit zijn overigens bestaande activiteiten waarvoor in het verleden reeds vergunning is verleend.

Uit de aanvraag blijkt dat alle monomeren en oplosmiddelen opgeslagen in tanks beschikken over een dampretourleiding ten behoeve van het lossen uit tankwagens. Verdringings- en adememissies vinden dus niet plaats.

Bij het gebruik van toluen als bindmiddel vindt er geen emissie plaats. Overigens heeft deze activiteit nog nooit plaatsgevonden.

Emissies ten behoeve van de schoonmaakactiviteiten vinden incidenteel plaats. Deze zijn niet gekwantificeerd. De Nederlandse emissie Richtlijnen (NeR) zijn vanwege het incidentele karakter hierop niet van toepassing. Ons inziens is het meten of anderszins bepalen van deze emissies onbetrouwbaar. Gezien het gebruik kunnen deze emissies (= uitdamping) overigens nooit hoog zijn. Het grootste gedeelte van het vervuilde oplosmiddel wordt als gevaarlijk afval afgevoerd. Overigens heeft Dyflex ons laten weten voornemens te zijn een installatie te willen installeren waarbij het vervuilde oplosmiddel door middel van gesloten circuit zal worden gereinigd en hergebruikt. Naast afvalreductie zal dan ook geen uitdamping/emissie meer plaatsvinden.

Ad 13

De grootschalige opslag met gevaarlijke stoffen in emballage (waaronder ook oplosmiddelen kunnen vallen) dient conform voorschrift 4.2 te voldoen aan CPR 15-2. CPR 15-2 stelt dat de wanden alleen een brandwerendheid dienen te bezitten van 60 minuten indien zich binnen 10 m zich andere gebouwen bevinden (zie voorwaarde 4.2.2.6). Dit is bij Dyflex, behoudens een gemeenschappelijke wand die 60 minuten brandwerend is, niet het geval.

Ad 14

Uit bijlage II blijkt dat toluen wordt opgeslagen in een tank. Voor een beschrijving van de emissies wordt verwezen naar ad 12. Significante emissies vinden niet of nauwelijks plaats.

Ad 15

Legionellabestrijding is een aspect behorende bij de arbeidsveiligheid en wordt daarom niet betrokken bij de beslissing op deze aanvraag.

Bij navraag bij Dyflex blijkt dat het bedrijf maatregelen heeft getroffen om de vorming van bacteriële verontreiniging tegen te gaan in bedoelde systemen. Dit wordt regelmatig door een onafhankelijke derde gecontroleerd.

Ad 16

Uit ad 12 blijkt dat er geen adememissies uit de tanks voorkomen vanwege de aanwezigheid van een dampretour en een druk- en vacuümventiel op de installatie.

Ad 17

Uit bijlage V blijkt dat de CPR 15-2-opslagruimte over een bluswateropvang dient te beschikken van 100% van het bluswater. Deze opvang geschiedt in de opslagruimte zelf.

Overigens zijn wij van mening dat de opslagruimte voor de bovengrondse tanks en de productieruimte eveneens dienen te beschikken over bluswateropvang. Volgens Dyflex is de bluswateropvang in de betreffende ruimten voldoende. Echter de aanvraag geeft hierover geen uitsluitsel. Daarom hebben wij aan de beschikking een extra voorschrift verbonden waarbij Dyflex door middel van een rapportage onder andere dient aan te geven op welke wijze het bluswateropvang is geregeld en berekend. Zie voorschrift 3.13.

Ad 18

Het eisen van een aanvalsplan, bedrijfshulpverleners en EHBO-ers zijn aspecten die niet betrokken kunnen worden bij de beslissing op deze aanvraag. Het initiatief voor het opstellen van een aanvalsplan ligt bij de brandweer en het eisen van bedrijfshulpverleners en EHBO-ers is een aspect ingevolge de arbeidsveiligheid. Van bedrijven die vallen onder het Besluit risico zware ongevallen 1999 (Seveso II) wordt onder andere een bedrijfsnoodplan geëist. Echter Dyflex valt niet onder deze regeling. Hieruit kan geconcludeerd worden dat op grond daarvan de gevaarsrisico's beperkt zijn en het daarom ook niet noodzakelijk is een bedrijfsnoodplan te eisen. Dat wil niet zeggen dat er geen gevaarsrisico's bij Dyflex aanwezig zijn. Er dienen wel degelijk brandpreventieve en repressieve maatregelen genomen te worden.

Bij nader inzien zijn wij van mening dat er onvoldoende voorschriften ten aanzien van de externe veiligheid zijn opgenomen. In de definitieve beschikking zijn daarom extra voorschriften opgenomen; zie voorschriften 3.9 tot en met 3.14. Dit zijn voor het merendeel voorschriften uit de oprichtingsvergunning.
Zie ook ad 21.

Ad 19

Uit de aanvraag blijkt dat het persen van kurkblokken niet is aangevraagd. Deze activiteit is dan ook niet vergund.

Ad 20

De opvang onder de tanks is geregeld in de voorschriften in hoofdstuk 5. De bedoeling is dat Dyflex door middel van een bodemrisicoanalyse conform de Nederlandse Richtlijnen Bodembescherming (NRB) onder meer aantoonde welke voorzieningen ten aanzien van de productopvang zijn getroffen.
Om te voorkomen dat stoffen in opslag met elkaar kunnen reageren is een voorschrift opgenomen betreffende stoffen gecompartmenteerd opslaan; zie voorschrift 4.7.

Ad 21

In de aanvraag wordt de codering conform de Wet milieugevaarlijke stoffen gebruikt. Dat is voor het beslissen op de aanvraag voldoende. Aangenomen mag worden dat de brandweer met deze codering bekend is.
Overigens is aan de definitieve beschikking een extra voorschrift toegevoegd waarbij Dyflex ten behoeve van met name de brandweer een lijst kan overhandigen met daarop vermeld de actueel aanwezige hoeveelheid stoffen en producten met de daarbijbehorende veiligheidskaarten. Zie voorschrift 3.10.

Ad 22

Zie ad 9.

Ad 23

Uit de aanvraag (zie de aanvullende informatie van 28 november 1999), de considerans en voorschrift 2.1 kan geconcludeerd worden dat de maatregelen genoemd in het plan van aanpak ook betrekking hebben op genoemde stoffen.

Ad 24

Het huidige geurbeleid staat uitgebreid beschreven in de considerans. In het kort komt het erop neer dat bij het optreden van geurhinder onderzocht dient te worden welke maatregelen noodzakelijk zijn om deze hinder zoveel als mogelijk is terug te dringen. De maatregelen die aan het ALARA-beginsel voldoen, dienen vervolgens te worden uitgevoerd. Aldus ontstaat het acceptabel hinderniveau. Nadat er duidelijkheid ontstaat over de uitvoering van de maatregel conform voorschrift 2.5, zal het acceptabel hinderniveau bij Dyflex worden vastgesteld. Wij gaan ervan uit dat met uitvoering van deze maatregelen de geurhinder voldoende wordt bestreden. Dat wil nog niet zeggen dat er geen hinder meer kan ontstaan en als gevolg daarvan klachten zullen worden ingediend. De opmerking dat daarmee de omgeving probleemeigenaar wordt van de geurhinder is voor rekening van de gemeente.

Wij zijn van mening dat vorengenoemde werkwijze geheel conform de wet en het vigerende geurbeleid is, en zijn tevens van mening dat bij uitvoering van genoemde geurbestrijdende maatregelen, de hinder in voldoende mate wordt bestreden.

Ad 25

Het bepalen van geurcontouren alsmede het vaststellen van de hedonische waarden van elke stof heeft naar onze mening weinig toegevoegde waarde, omdat wij ervan uit zijn gegaan dat er inderdaad sprake is van geurhinder. Alle maatregelen uit het geurrapport dienen dan ook uitgevoerd te worden. Het uitvoeren van het gevraagde zal niet leiden tot een ander, strenger oordeel.

Ad 26

In de oprichtingsvergunning is een voorschrift opgenomen dat de keuringen, controles en dergelijke van de bovengrondse tanks dienen te voldoen aan de CPR 9-2. In de (ontwerp-)vergunning is abusievelijk de gehele installatie onder de werkingssfeer van CPR 9-2 gebracht.

Bedoeld voorschrift is vervallen en vervangen door de voorschriften zoals deze (deels) ten aanzien van de bovengrondse opslag van gevaarlijke stoffen waren opgenomen in de oprichtingsvergunning. Zie de voorschriften 4.5 tot en met 4.7. Dat betekent tevens dat de eis van 5 m tussen de tanks is komen te vervallen. Wel zijn wij van mening dat er vanwege dit feit extra aandacht dient te worden besteed aan de brandpreventievoorzieningen in de betreffende ruimte. De aanvraag geeft hierover onvoldoende aanknopingspunten. Daarom hebben wij aan de vergunning een extra voorschrift verbonden waaruit zal moeten blijken welke voorzieningen nu precies getroffen zijn en in overleg met de brandweer eventueel nog getroffen gaan worden. Zie voorschrift 3.13.

Wijzigingen ten opzichte van de ontwerp-beschikking

In de definitieve beschikking zijn ten opzichte van de ontwerp-beschikking een aantal wijzigingen aangebracht. De meest significante wijzigingen hebben betrekking op het volgende.

Ten aanzien van de opslag van gevaarlijke stoffen in bovengrondse tanks. Aanvankelijk waren bedoelde tanks in hun totaliteit onder de werkingssfeer van CPR 9-2 gebracht. Echter door toedoen van een bedenking van Dyflex (zie bedenkingnummer 26) zijn deze voorschriften gewijzigd. Aan de definitieve beschikking zijn thans de voorschriften verbonden zoals deze in de oprichtingsvergunning waren opgenomen. Zie voorschriften 4.5, 4.6 en 4.7.

Ten aanzien van de brandpreventiemaatregelen.

Nu de bovengrondse tanks door toedoen van de vorengenoemde bedenking niet meer onder de werkingssfeer van CPR 9-2 vallen, zijn tevens de in deze richtlijn genoemde brandbeveiligingseisen niet meer van toepassing. Hiertoe zijn aan de definitieve beschikking extra eisen verbonden ten aanzien van de brandveiligheid. Zie de voorschriften 3.11 tot en met 3.14.

Vervallen vergunningen

Wij wijzen erop dat de revisievergunning in het kader van de Wet milieubeheer door ons college verleend op 29 april 1993 met kenmerk DWM/56126, alsmede de op grond daarvan ingediende meldingen, ex artikel 8.19 van de Wet milieubeheer, na het onherroepelijk worden van deze beschikking komen te vervallen.

Conclusie

Gelet op het voorgaande bestaat er voor ons geen aanleiding de gevraagde vergunning te weigeren mits aan de vergunning een aantal voorschriften wordt verbonden die nodig zijn ter bescherming van het milieu. Ook overigens is ons niet gebleken van bedenkingen die verlening van de gevraagde vergunning in de weg staan.

Besluit

Gelet op de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht hebben wij besloten aan Dyflex de gevraagde vergunning te verlenen voor het productiebedrijf voor het produceren van oplosmiddelvrije en watergedragen polymeren gelegen aan de Nijverheidsweg 35 te Hendrik-Ido-Ambacht, overeenkomstig de aanvraag en de daarbij overgelegde stukken, die bij dit besluit behoren en dus deel uitmaken van de vergunning en als zodanig zijn gewaarmerkt.

Aan deze vergunning verbinden wij de hierna opgenomen voorschriften waarbij de volgende voorwaarden gelden:

- voorzover de aan de vergunning verbonden delen van de vergunningaanvraag niet in overeenstemming zijn met de voorschriften, zijn de voorschriften bepalend;
- de voorschriften 5.7 en 5.8 blijven gedurende twaalf maanden nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren, van kracht.

INHOUDSOPGAVE

1.	BEGRIPPEN- EN AFKORTINGENLIJST	20
2.	LUCHTEMISSIES	21
3.	PROCES- EN BRANDVEILIGHEID	22
4.	OPSLAG VAN EN WERKWIJZE MET GEVAARLIJKE STOFFEN	24
6.	PREVENTIE-ONDERZOEK.....	28
7.	GELUID	29
8.	LOZING OP HET RIOOL	30

1.

BEGRIPPEN- EN AFKORTINGENLIJST

- ALARA : 'As low as reasonably achievable' het bieden van de grootst mogelijke bescherming tegen de nadelige gevolgen van het milieu, tenzij dat redelijkerwijs niet kan worden gevergd; zie artikel 8.11, lid 3 uit de Wm.
- CPR 3 : (concept) 'Opslag van organische peroxiden', tweede editie januari 1996.
- CPR 9-2 : Commissie preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen 'Vloeibare aardolieproducten bovengrondse opslag kleine installaties, eerste druk, 1985'.
- CPR 9-6 : Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen 'Vloeibare aardolieproducten buitenopslag van K3-producten in bovengrondse stalen tanks (0,2 tot 150 m³, uitgave 1994'.
- CPR 15-1 : Opslag gevaarlijke stoffen in emballage: opslag van vloeistoffen en vaste stoffen (0-10 ton). Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen, tweede druk 1990.
- CPR 15-2 : Opslag gevaarlijke stoffen, chemische afvalstoffen en bestrijdingsmiddelen in emballage: opslag van grote hoeveelheden. Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen, eerste druk 1991.
- Gevaarlijke stoffen : Stoffen, die op basis van het Besluit verpakkingen en aanduiding milieu-gevaarlijke stoffen van de Wet milieu-gevaarlijke stoffen (WMS) als zodanig worden aangemerkt;
- NeR : Nederlandse emissie Richtlijnen.
- NO_x : Stikstofoxiden.
- NRB : Nederlandse Richtlijnen Bodembescherming.

2. LUCHTEMISSIES

Geur

- 2.1 Bij het verladen van ethylacrylaat, acrylzuur, methylacrylaat, styreen en butylacrylaat vanuit tankauto's dient gebruik te worden gemaakt van zelfsluitende verlaadslangen.
- 2.2 Alle pompen voor de verlading van de in voorschrift 2.1 genoemde monomeren dienen vervangen of uitgevoerd te zijn met magneetpompen met een lekvrije afdichting.
- 2.3 Ten behoeve van het aftappen van de in voorschrift 2.1 genoemde monomeren uit de opslagtank voor de pilot-plant dient een gesloten containervaatje aangeschaft te zijn dat is uitgevoerd met een actief koolfilter.
- 2.4 Om de emissie via het waterbad en afgascondensor van de opslagtanks in de tankparken 2 en 3 te minimaliseren, dient een actief koolfilter na de condensor geplaatst te zijn.
- 2.5 Uiterlijk vier maanden na het van kracht worden van deze beschikking dient aan Gedeputeerde Staten ter goedkeuring een onderzoeksrapport te zijn overgelegd, waarin aangegeven wordt:
- de geuremissie van de ruimteventilatoren in g.e./m³;
 - de technische en economische haalbaarheid van actieve koolfilters of andere geurreducerende maatregelen;
 - het effect van de onderzochte maatregelen op de geuremissie.
- Indien uit het onderzoek blijkt dat het nemen van geurreducerende maatregelen noodzakelijk én effectief is, dient Dyflex in het rapport aan te geven binnen welke termijn deze maatregel(en) worden uitgevoerd. Indien Dyflex van mening is dat (een deel van) die te nemen maatregelen, op basis van ALARA, onredelijk zijn, dient dit te worden gemotiveerd. Het onderzoeksrapport behoeft de goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Na goedkeuring maakt het rapport deel uit van de vergunning en dienen de maatregelen conform de rapportage te worden uitgevoerd.

Diffuse emissies koolwaterstoffen

- 2.6 Uiterlijk zes maanden na het van kracht worden van deze beschikking moeten de resultaten van een controle-/meetprogramma volgens de gestratificeerde EPA-methode, dan wel gelijkwaardige methode ten aanzien van de reductie van de diffuse emissie in rapportvorm aan Gedeputeerde Staten zijn overgelegd. Dit programma dient systematische metingen te bevatten naar tenminste:
- afdichtingen van veiligheidsdeuren;
 - afdichtingen van assen van roerwerken en andere roterende machines;
 - afdichtingen van afsluiters;
 - afdichtingen van flenzen en pakkingen.

Het rapport heeft goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Na goedkeuring maakt het programma deel uit van de vergunning en dient de controle conform dit programma te worden uitgevoerd.

2.7 Indien bij een afdichting een concentratie wordt gemeten van 1.000 ppm van de betreffende koolwaterstoffen) moet de betreffende afdichting zo spoedig mogelijk als redelijkerwijs mogelijk is worden gerepareerd of vervangen; hierna dienen controlemetingen te worden uitgevoerd.

2.8 Indien de vergunninghoudster weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door haar handelen of nalaten (diffuse) emissies kunnen ontstaan die nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu, is zij verplicht, voorzover mogelijk, dergelijk handelen achterwege te laten dan wel alle maatregelen te nemen, voorzover zulks in redelijkheid kan worden gevergd, teneinde diffuse emissies te voorkomen of deze zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.

Thermische verwarmingsinstallatie

2.9 De uitworp van stikstofoxiden (NO_x) in de verbrandingsgassen van de thermische verwarmingsinstallatie mag niet meer bedragen dan 200 mg/Nm^3 .

2.10 De emissies als bedoeld in voorschrift 2.9 dienen te worden gemeten conform het Besluit Emissie-eisen Stookinstallaties Milieubeheer A (Stb. 1993, nr. 580).

3. PROCES- EN BRANDVEILIGHEID

Procesveiligheid

3.1 De inrichting moet zijn voorzien van een noodstroomvoorziening van voldoende capaciteit waarop de voor de procesbeveiliging van belang zijnde instrumentatie is aangesloten.

3.2 Voor de gehele procesinstallatie moet door de vergunninghoudster een actuele storingsanalyse zijn opgesteld.
In deze storingsanalyse dienen beveiligingen, alarmeringen en andere voorzieningen te zijn vermeld die in de installaties zijn/zullen worden aangebracht.

Tevens dient daarbij aandacht besteed te worden aan de geautomatiseerde procesregeling en de geautomatiseerde beveiligingssystemen. Bij wijzigingen in de installatie dient de storingsanalyse te worden aangepast.

De storingsanalyses dienen te allen tijde op verzoek van een bevoegde ambtenaar onmiddellijk ter inzage te worden gegeven.

- 3.3 Gedeputeerde Staten kunnen nadere eisen stellen ten aanzien van een verdergaande beveiliging van de in de aanvraag genoemde installaties, die op basis van de storingsanalyse als bedoeld in voorschrift 3.2 kunnen worden gesteld. Deze nadere eisen moeten binnen twee maanden na ontvangst van de geactualiseerde storingsanalyse worden vastgesteld.

Algemene veiligheid

- 3.4 Systemen en toebehoren, drukvaten en pijpleidingen die op grond van de 'Regels voor aanwijzing van zaken voor keuring in proces- en opslaginstallaties' van de Dienst Centraal Milieubeheer Rijnmond, 1995, zijn aangewezen voor keuring, alsmede zaken die zijn geclassificeerd als 'gevaarlijke werktuigen', moeten (aantoonbaar) zijn ontworpen, vervaardigd en gekeurd volgens de 'Regels voor toestellen onder druk', vigerend tijdens de vervaardiging van deze zaken.

Bedoelde zaken moeten door het Stoomwezen BV op ontwerp zijn beoordeeld en onder toezicht van deze dienst of een door deze dienst aangewezen of aanvaarde andere instantie zijn vervaardigd en zijn goedgekeurd.

Alvorens een installatie in bedrijf wordt genomen, moet deze door het Stoomwezen BV aan een nader onderzoek zijn onderworpen en zijn goedgekeurd.

- 3.5 De door het Stoomwezen BV gewaarmerkte classificatielijsten, proces-schema's en leidinglijsten moeten door vergunninghoudster worden bewaard en op verzoek van een daartoe bevoegde ambtenaar worden getoond.
- 3.6 Pijpleidingen moeten bij alle laad-, los- en monsterpunten van een opschrift zijn voorzien waaruit duidelijk blijkt voor welk product de leiding wordt gebruikt.
- 3.7 Pijpleidingen, bestemd voor producten met een soortgelijke geleiding tussen 0.1 en 50 pico Siemens per meter en die eindigen als lospunt of uitmonden in tanks/vaten waarin explosieve damp-/luchtmengsels aanwezig kunnen zijn, moeten zodanig zijn ontworpen en vervaardigd dat een eventueel in die producten aanwezige elektrostatische lading wordt afgevoerd.
- 3.8 Het ontwerp en de opstelling van veiligheidstoestellen moeten voldoen aan de 'Regels voor toestellen onder druk', bladen A 1301 en 1302.
- 3.9a De elektrische installatie moet tenminste voldoen aan de vigerende normen NEN 1010, NEN 3125, NEN 3410 en NEN-EN 50014 tot en met NEN-EN 50020, alsmede de aanvullingen op deze normen;
- b. De gevarenszone-indeling met betrekking tot gas- en/of stofontploffingsgevaar moet voldoen aan de door I-SZW (voorheen arbeidsinspectie) uitgegeven richtlijnen, zoals opgenomen in Publicatieblad P-182 en voorlichtingsblad V27, vigerende tijdens de bouw van de installatie.

Brandpreventie

- 3.10 Op een centraal punt binnen de inrichting moeten de volgende gegevens bekend zijn:
- a. een lijst met de binnen de inrichting actueel aanwezige hoeveel heden stoffen en producten met de bij deze stoffen/producten behorende veiligheidskaarten;
 - b. een overzichtstekening van de inrichting met de aanwezige gebouwen, procesinstallaties (met maximale inhoud), opslag gevaarlijke stoffen, relevante leidingen, blusmiddelen/installaties;
 - c. de actuele heersende temperaturen en drukken.
- 3.11 Alle brandbestrijdingsmiddelen moeten doelmatig en bedrijfszeker zijn, onbelemmerd bereikt kunnen worden en steeds onmiddellijk gebruikt kunnen worden.
- 3.12 Tenminste eenmaal per jaar moet een inspectie worden gehouden, waarbij de brandbestrijdingsmiddelen en de brandalarmeringsapparatuur op hun gebruiksgereedheid worden gecontroleerd. De resultaten van deze inspectie moeten worden vastgelegd in een register dat ten minste twee jaar bewaard dient te blijven.
- 3.13 Uiterlijk drie maanden na het van kracht worden van de vergunning dient een rapportage aan Gedeputeerde Staten te zijn overgelegd over de aanwezige preparatieve en repressieve maatregelen en voorzieningen in de productieruimte en de opslagen van gevaarlijke stoffen in de tankparken 1, 2 en 3, met in achtneming van het gestelde in deze vergunning. In deze rapportage dient tenminste worden opgenomen:
- a. het geïnstalleerde type brandbestrijdings-, detectie- en ventilatie systeem plus alle bijbehorende specificaties daarvan;
 - b. de brandwerendheid van draagconstructies, wanden, daken en dergelijke;
 - c. de wijze van product- en bluswateropvang, alsmede de berekening daarvan;
 - d. het oordeel van de lokale brandweer hierover.
- De rapportage behoeft de goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Bedoelde maatregelen en voorzieningen maken vanaf dat moment deel uit van de vergunning.
- 3.14 Meldingen overeenkomstig artikel 17.2, lid 1 van de Wet milieubeheer moeten telefonisch gebeuren bij de milieutelefoon van de provincie Zuid-Holland, (070) 441 61 11.

4. OPSLAG VAN EN WERKWIJZE MET GEVAARLIJKE STOFFEN

Opslag gevaarlijke stoffen en emballage

- 4.1 Gevaarlijke stoffen in voorraad in hoeveelheden van meer dan 25 l/kg maar minder dan 10.000 kg die vallen binnen de werkingssfeer van de CPR 15-1-richtlijn, dienen te worden opgeslagen conform genoemde richtlijn.

4.2 Gevaarlijke stoffen in voorraad in hoeveelheden van meer dan 10.000 kg die vallen binnen de werkingssfeer van de CPR 15-2-richtlijn, dienen te worden opgeslagen conform genoemde richtlijn.

4.3 Organische peroxiden in voorraad welke vallen onder de werkingssfeer van CPR 3, dienen te worden opgeslagen conform deze richtlijn.

Bovengrondse opslag van gevaarlijke stoffen

4.4 De bovengrondse tank waarin opgeslagen loog en minerale oliën (alleen K3) ten behoeve van de brandstofvoorziening voor heftrucks, en de daarbijbehorende installaties, alsmede de werkwijze van de totale installatie dienen productbestendig te zijn en te voldoen aan CPR 9-6.

4.5 Bovengrondse opslagtanks, alsmede toebehoren, ten behoeve van de opslag van gevaarlijke stoffen en de daarbijbehorende installaties, met uitzondering van de bovengrondse tanks genoemd in voorschrift 4.4, dienen productbestendig te zijn uitgevoerd. De constructie, de herkeuring en onderhoud dienen te voldoen CPR 9-2, voorzover in deze vergunning niet anders is bepaald. De opslagtanks moeten, voorzover van toepassing, voor de eerste maal tien jaar na in bedrijf name worden herkeurd.

4.6 Bovengrondse tanks, alsmede toebehoren, als bedoeld in voorschrift 4.5, moeten zijn ontworpen en vervaardigd volgens de 'Regels voor de toestellen onder druk', vigerende tijdens het vervaardigen van de tanks en toebehoren.

4.7 De tanks moeten zijn uitgevoerd met:

- a. een hoog niveau-alarmering die in de controlekamer alarm geeft voordat het hoogste vloeistofniveau in de tank wordt bereikt zodat er voldoende tijd is voor het nemen van maatregelen om de pomp capaciteit te verminderen of de verpomping te stoppen;
- b. een onafhankelijke niveaubeveiliging die bij het bereiken van het hoogste toelaatbare niveau in de tank automatisch de verladingspomp stopt of de afsluiter in de toevoerleiding naar de tank geleidelijk sluit.

4.8 Met elkaar reagerende gevaarlijke stoffen waarbij gevaarlijke gassen of dampen kunnen vrijkomen of gevaarlijke situaties zoals explosies, rondspattende gevaarlijke stoffen of excessieve warmteontwikkeling kunnen ontstaan, dienen gecompartmenteerd te worden opgeslagen.

Werkwijze

4.9 De vulpunten en leidingen ten behoeve van de bovengrondse tanks moeten zijn voorzien van een duidelijke aanwijzing van het product, waarvoor zij worden gebruikt.

ONS KENMERK
DWM/182594
PAGINA 26/31

- 4.10 Van elke opslagruimte met gevaarlijke stoffen dient een lijst binnen de inrichting aanwezig te zijn met daarop de hoeveelheid en welke gevaarlijke stoffen zijn opgeslagen. Deze lijst dient te allen tijde beschikbaar te zijn voor een daartoe bevoegde ambtenaar.
- 4.11 Er mogen, behalve batchvoorraden voor maximaal 24 uur, geen gevaarlijke stoffen in de productieruimten worden opgeslagen.
- 4.12 Van elke productieruimte dient een lijst aanwezig te zijn met daarop hoeveel en welke (milieu)gevaarlijke stoffen aanwezig zijn. Deze lijst dient te allen tijde beschikbaar te zijn voor een daartoe bevoegde ambtenaar.

5. BODEM(BESCHERMING)

Bodembescherming

- 5.1 Voor elke bedrijfsactiviteit waarbij volgens de NRB een risico voor bodemverontreiniging bestaat, dient een dusdanige bodembeschermende voorziening te zijn/te worden getroffen dat deze, conform de NRB, voldoet aan de bodemrisicocategorie A: een verwaarloosbaar risico.

Een lager beschermingsniveau dan A, te weten beschermingsniveau A* (aanvaardbaar risico) of beschermingsniveau B (verhoogd risico) is alleen toegestaan bij besluit van Gedeputeerde Staten.

- 5.2 Uiterlijk drie maanden na het van kracht worden van de vergunning dient een rapportage aan Gedeputeerde Staten te worden overgelegd waarin is opgenomen de bepaling van de bodemrisicocategorie van elke bodembedreigende bedrijfsactiviteit, conform de NRB.

- 5.3 Indien uit voorschrift 5.2 blijkt dat één of meerdere bodembedreigende bedrijfsactiviteiten niet vallen in de bodemrisicocategorie A (een verwaarloosbaar risico), dient uiterlijk negen maanden na het van kracht worden van de vergunning een plan van aanpak aan Gedeputeerde Staten te zijn overgelegd. Hierin dient te worden aangegeven welke, én wanneer, aanvullende bodembeschermende voorzieningen getroffen zullen worden teneinde deze wel te laten vallen in bodemrisicocategorie A. Indien vergunninghoudster vindt dat die te nemen maatregelen, op basis van ALARA, onredelijk zijn, dient dit te worden gemotiveerd. Daarbij moet worden aangegeven welke maatregelen dan wel redelijk zijn. Dit plan behoeft de goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Na goedkeuring maakt het Plan van Aanpak deel uit van de vergunning en dienen de maatregelen conform het Plan van Aanpak te worden uitgevoerd.

- 5.4 Gemorste potentieel bodemverontreinigende (vloeistoffen) (zoals olie enzovoorts) moeten direct geïmmobiliseerd worden door absorberende en neutraliserende middelen en vervolgens in een speciaal daartoe bestemd afsluitbaar vat worden gebracht en opgeslagen op een vloeistofdichte vloer c.q. voorziening conform voorschrift 5.1.

Nul- en eindsituatie bodem

- 5.5 Van alle locaties waar, conform de NRB, bodembedreigende bedrijfsactiviteiten plaatsvinden dient de nulsituatie van grond en grondwater te zijn bepaald.

De bepaling van de nulsituatie dient te geschieden conform het 'Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB, met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek', eerste druk, oktober 1993, uitgave Sdu.

- 5.6 Binnen zes maanden na het van kracht worden van de vergunning dient een rapportage aan Gedeputeerde Staten te worden overgelegd waarin opgenomen de bepaling van de nulsituatie conform voorschrift 5.5. De kwaliteit van grond en grondwater uit genoemde rapportage is hiermee in de vergunning vastgelegd als nulsituatie.
- 5.7 Direct na beëindiging van een bedrijfsactiviteit waarvan conform voorschrift 5.6 de nulsituatie is bepaald, dient van diezelfde locatie de eindsituatie van grond en grondwater te worden bepaald. De bepaling van de eindsituatie dient te geschieden conform het 'Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB, met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek', eerste druk, oktober 1993, uitgave Sdu. De rapportage van deze eindsituatiebepaling dient zo spoedig mogelijk aan Gedeputeerde Staten te worden overgelegd. De kwaliteit van grond en grondwater uit deze rapportage is hiermee in de vergunning vastgelegd als eindsituatie.
- 5.8 Indien uit de eindsituatie, die door middel van voorschrift 5.7 in de vergunning is vastgelegd, blijkt dat er ten opzichte van de nulsituatie, die door middel van voorschrift 5.6 in de vergunning is vastgelegd, een verslechtering is opgetreden van de kwaliteit van grond en/of grondwater, dient in overleg met Gedeputeerde Staten grond en grondwater te worden gesaneerd tot die waarde die is vastgesteld als nulsituatie en/of dienen er maatregelen te worden getroffen ter bescherming van grond en grondwater binnen een door Gedeputeerde Staten gestelde termijn.

6. PREVENTIE-ONDERZOEK

- 6.1 Uiterlijk zes maanden na het van kracht worden van de beschikking dient aan Gedeputeerde Staten een rapportage te zijn overgelegd over een onderzoek naar de mogelijkheden van:
- voorkomen/beperken (preventie) van de hoeveelheden (waaronder in- en extern hergebruik) en de milieuschadelijkheid van afvalstoffen, alsmede onderzoek naar de mogelijkheden van verschuiving van storten naar verbranden;
 - het zuinig omgaan met energie (gas- en elektriciteitsgebruik);
 - het zuinig omgaan met het waterverbruik alsmede het voorkomen van het lozen van bedrijfsafvalwater.
- Het onderzoek en de rapportage hiervan dienen tenminste te voldoen aan de hoofdstukken A4, A5 en A6 uit de Leidraad 'Afval- en emissiepreventie in de milieuvergunning' uitgave Infomil, juli 1996, of gelijkwaardig. Op grond van de resultaten van vorengenoemd onderzoek dienen de maatregelen die aan ALARA/Stand der Techniek voldoen, te worden uitgevoerd. Tevens dient daarbij te worden aangegeven wanneer de maatregelen zullen worden geïmplementeerd.
- Deze rapportage behoeft de goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Na goedkeuring maakt het rapport deel uit van de vergunning en dienen de maatregelen conform dit rapport te worden uitgevoerd.

7. GELUID

7.1 Het equivalente geluidsniveau (L_{Aeq}) mag op de hierna genoemde immissiepunten de aangegeven waarden in dB(A) niet overschrijden:

Nr. Immissiepunt *	Omschrijving	Equivalente geluidsniveau L_{Aeq} in dB(A) over de periode tussen		
		07.00-19.00 uur (dag)	19.00-23.00 uur (avond)	23.00-07.00 uur (nacht)
311	Veersedijk 36	35	35	34
313	Veersedijk 38a	32	32	32
327	Onderdijk 149	24	24	24
371	Veersedijk 40	30	30	30
495	Zonepunt	13	13	13
501	Zonepunt	15	15	15
502	Zonepunt	20	19	19
504	Zonepunt	19	19	19
513	Zonepunt	11	10	10
527	Woning aan de Nijverheidsweg op het industrieterrein	52	51	47

* De nummers van de immissiepunten uit bovenstaande tabel komen overeen met de nummering uit het akoestisch rapport van ingenieurs- en architectenbureau Haskoning met rapportnummer G1249.A0/Ro11/PG/Mn, d.d. 14 januari 2000.

7.2 Het maximale geluidsniveau (L_{max}) mag op de hierna genoemde immissiepunten de aangegeven waarden in dB(A) niet overschrijden:

Nr. Immissiepunt *	Omschrijving	Maximale geluidsniveau L_{max} in dB(A) in de periode tussen		
		07.00-19.00 uur (dag)	19.00-23.00 uur (avond)	23.00-07.00 uur (nacht)
311	Veersedijk 36	55	50	45
313	Veersedijk 38a	55	50	45
327	Onderdijk 149	55	50	45
371	Veersedijk 40	55	50	45
527	Woning aan de Nijverheidsweg op het industrieterrein	73	73	73

* De nummers van de immissiepunten uit bovenstaande tabel komen overeen met de nummering uit het akoestisch rapport van ingenieurs- en architectenbureau Haskoning met rapportnummer G1249.A0/Ro11/PG/Mn, d.d. 14 januari 2000.

7.3 Uiterlijk drie maanden na oplevering van de geluidsreducerende voorzieningen aan de koeltorens dienen de geluidsemissie en -immissie te zijn bepaald en te zijn getoetst aan de voorgaande geluidsvoorschriften. De resultaten hiervan dienen één maand na dit akoestisch onderzoek schriftelijk aan Gedeputeerde Staten te zijn gerapporteerd.

ONS KENMERK
DWM/182594
PAGINA 30/31

7.4 Indien de geluidsemissie en -immissie worden bepaald, beoordeeld en gerapporteerd is het gestelde in de Handleiding meten en rekenen industrielawaai ICG-rapport IL-HR-13-01 (uitgave maart 1981) dienaangaande van toepassing. Daarbij dient de ontvangerhoogte h_o 5 m te bedragen en dient de reflectie tegen achterliggende gevels buiten beschouwing te worden gelaten.

8. LOZING OP HET RIOOL

- 8.1 Bedrijfsafvalwater mag slechts in een openbaar riool worden gebracht, indien door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:
- de doelmatige werking niet wordt belemmerd van een openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur;
 - de verwerking niet wordt belemmerd van slib, verwijderd uit een openbaar riool.

Beroep

Wij herinneren belanghebbenden, voorzover nodig, aan het bepaalde in artikel 20.1 van de Wet milieubeheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht, op grond waarvan gedurende zes weken vanaf de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep kan worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN Den Haag.

Beroep kan worden ingesteld door degene die bedenkingen/adviezen hebben ingebracht tegen de ontwerp-beschikking of door degene die aan kunnen tonen dat zij redelijkerwijs niet tot het inbrengen van bedenkingen in staat zijn geweest. Degene die bedenkingen hebben tegen wijzigingen in de beschikking die zijn aangebracht ten opzichte van de ontwerp-beschikking, kunnen eveneens beroep instellen.

Het beroepschrift moet in tweevoud worden ingediend. Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend. Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN Den Haag.

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,
voor dezen,

ir. H.H.J.M. Goumans,
directeur directie Water en Milieu

Verzonden: 6 SEP. 2000

ONS KENMERK

DWM/182594

PAGINA 31/31

AFSCHRIJF AAN

- het dagelijks bestuur van het zuiveringsschap Hollandse Eilanden en Waarden, Postbus 469, 3300 AL Dordrecht;
- Burgemeester en Wethouders van Hendrik-Ido-Ambacht;
- de regionale inspecteur van de Inspectie Milieuhygiëne Zuid-West, Postbus 5312, 2280 HH Rijswijk;
- Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling, t.a.v. Afdeling Emissies, Postbus 17, 8200 AA Lelystad;
- T [REDACTED] Frankepad 2, 3341 LV Hendrik-Ido-Ambacht;
- P [REDACTED] Frankepad 3, 3341 LV Hendrik-Ido-Ambacht.